

LBRIS

We know
books

Colecția

GLOBE

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Coperta și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Gârbea, Horia

Ultima iubire a lui Cezar / Horia Gârbea. - Apahida :

Neuma, 2022

ISBN 978-606-9610-47-3

821.135.1

Horia Gârbea

Ultima iubire a lui Cezar

TEATRU

Comedie în 18 secvențe

Editura
NEUMA
2022

Persoanele

Alma – brunetă, foarte frumoasă, aer fatal, actriță celebră pentru rolul Cleopatrei, vreo 35-38 de ani, vârsta Cleopatrei la Actium (38), poate și mai mult, dar nu arată. Poartă accesorii sofisticate, e mereu în rol.

Alexandru zis și **Alex** – genul athletic și ușor arogant, a jucat și mai joacă rolul lui Marc Antoniu, în *Iulius Cezar*, apoi în *Antoniu și Cleopatra* vreo 32-34 de ani. Iubitul Almei și soțul Anei.

Ana-Alinuța – o frumusețe fragilă, ingenuă, „civilă” sadea, fără nimic teatral la început, vreo 26 de ani, soția lui Alexandru.

Iuliu – erou încărunțit, foarte prezentabil și masculin, actor celebru, profesor de teatru, memorabil în roluri de împărați și regi, 61 de ani, dar nu-i dai. A jucat și rolul lui Cezar, cu care se identifică. A fost profesorul de teatru al Almei. Dă replicile ușor cântat, ca orice mare tragedian.

Andrei – un june arătos, dar enigmatic, fragil și astenic, de o mare nervozitate și dorință de parvenire. A jucat Ariel. E, la 26-27 de ani, în fața primului său rol mare: Richard al III-lea. Caută să ia figura - cum a fost reconstituită - a personajului, îi adoptă chiar și vestimentația.

Acțiunea se petrece în zilele noastre.

0

*Piesa începe cu un scurt monolog al lui Iuliu în
rolul lui Cezar, pe scenă.*

IULIU (*în rol de Caesar*):

Cei ce m-amenință nu m-au privit
Decât din spate: dacă au văzut
Chipul lui Caesar, s-au topit deodată.
Poți ocoli ce-i hotărât de zei?
Deci Caesar va ieși, căci semne rele
Nu sunt doar pentru el, ci pentru toți.
Doar lașii mor de multe ori, cei bravi
Simt doar odată gustul morții. Eu
Din câte lucruri stranii-am pomenit
Găsesc cea mai ciudată frica morții,
Acel sfârșit prin care trecem toți.
Când ea va fi să vină, va veni.

Triumf. Aplauze pe bandă. Ovații. Iuliu se înclină în fața publicului.

Îl revedem pe Iuliu în cabină. El este demachiat și mângâiat de Alma care se comportă pe jumătate ca o sclavă și jumătate precum Calpurnia: îi aduce papucii, cafeaua. Iuliu e foarte mândru să se lase răsfățat. Un început de scenă erotică, pe care lumina scade. Întuneric.

1

Acasă la Alma.

Ea îmbrăcată foarte sofisticat pentru un interior domestic: rochie albă decoltată, fără mâneci, cu capă, brățări grele, inele mari etc.. Poartă chiar o perucă „a Cleopatrei”. Mobilier minimal, o canapea, un fotoliu, o măsuță, un paravan cu un afiș „Antoniou și Cleopatra” cu pozele ei și a lui Alexandru în rolurile principale. Pe măsuță pahare de șampanie, o sticlă nedesfăcută, abia adusă de Alexandru, și o vază. Alma despachetează un buchet de trandafiri aduși de Alexandru, acesta în ținută sport, și îi pune afectat în vază. Alexandru o admiră, deși o știe atât de bine. E ușor nervos.

ALMA: (mereu cu răsfăț) Și vii direct de la teatru? Ce e nou?

ALEX: Nou? Ce să fie nou? Ce dracu' să mai fie nou...

ALMA: Ești nervos... Totdeauna e ceva nou.

ALEX: S-a pus distribuția la Richard.

ALMA: ...Cu Andrei în frunte.

ALEX:... Normal.

ALMA: Nu fi invidios. Nu poți să le joci pe toate... (în glumă, aluzie la „Vis de-o noapte-n miezul verii”, mimează personajele) Eu sunt Leul, vai ce frumos am să rag! Eu sunt și Thisbe! Eu sunt și Luna... Și Zidul...

ALEX: Nu sunt invidios deloc.

ALMA: Ești. Ești... El joacă Richard, o aschimodie. Dar tu joci Antoniu, dragul meu. Un erou legendar. (citează)

Daimonul tău, duhul acela care

Te face-atât de nobil și viteaz

E'nalt, de neatins, cum n-o să fie

Vreodată al lui Cezar...

ALEX: Apropos!

ALMA: Niciun apropo!

ALEX: Ce mai face marele Cezar? Dictatorul! Maestrul!

ALMA (neutru, să scape de discuție): Nu știu... Cred că bine. Joacă, filmează.

ALEX: La peste șaiszeci de ani e firesc. Ultimele succese. Cezar măcar a crăpat la 56. Asta făcea Cezar la șaiszeci și unu de ani. Putrezea.

ALMA: Dar Octavia ta, Antoniu?

ALEX (nu prinde aluzia): Care Octavia?

ALMA: Sora lui Octavian! Ha-ha! Simpatice-ți soție. Ea ce mai face?

ALEX (aluzie la un banc): E pe-acoperiș. Se joacă. (plictisit) De ce te interesează?

ALMA: Ana! Ce simplu și decent. Ca o ie alb cu negru. Ce face Ana, Manolică?

ALEX: Se zidește singură între dosare.

ALMA: Ana. Nu uit cum îmi spuneai că îți aducea sendviciuri la filmări, ca strămoșa ei din perete. S-o pui în Be-Ce-A. E mai practic.

ALEX (nervos): Știi ceva...

ALMA: (agresivă) Ce?!

ALEX (se retrage): Las-o naibii pe Ana.

ALMA (tot agresivă): Las-o tu!

ALEX: N-am chef de scandal.

ALMA: Bine... Ana... O s-o las... Totuși, prefer să-i spun Octavia.

ALEX (o ia în brațe): Cleopatra, dragă...

ALMA (se destinde): Cleopatra! Așa-așa, Antoniu! Mai vii de-acasă... De la Roma ta de dosare... În micul meu Egipt. La micuțele mele piramide cenușii! Ai iubit-o pe Octavia ta, Antoniu?

ALEX (în rol): Jur că nu! M-a obligat frate-su s-o iau de nevastă, ca să salvăm triumviratul.